

Tapani

Ajattelin ensin, etten vastaa mitään pitkästi viestiisi, koska et kuitenkaan aio pyytää Jeesukselta syntejäsi anteeksi ja lähteä seuraamaan häntä eli hänen opetuksiaan. Toit kuitenkin vakavia syytöksiä Jahvea kohtaan siitä, että hän olisi käskenyt uhrata ihmisiä itselleen. Puutun näihin opetuksiin muutamalla sanalla, jotta saat edes pienen mahdollisuuden ymmärtää tavan, millä vääristelet Raamatun kirjoituksia.

Viholliskansojen vihkimistä tuhon omaksi miekan terällä en yritäkään kieltää. Raamatussa sanotaan selvästi, että JHVH käski sen tehdä ja oli synty, ellei hänen käskyjään tarkoin toteltu. 1Sam 15:1ss. Kristityt ovat tekopyhiä, jos puhuvat vain rakkauden Jumalasta, jossa ei ole tätä tappamisen puolta lainkaan. He opettavat yleisesti siten, että JHVH ja Jeesus ovat sama Jumala, mutta kieltäytyvät näkemästä sitä, millainen Jeesus on ollut Vanhan Testamentin puolella. Sitten osa kieltää myös sen, mitä Jeesus opetti jumalattomien kohtalosta kadotuksessa. Matt 25:46, Ilm 20:9-15

Raamatun mukaan synty on vakava asia eikä paatunut näe omia syntejään. Niinpä hän voi ajatella sinun tavallasi ja pitää itseään moraalisesti parempana olentona kuin Jumala on ja vaatia Jumalaa pyytämään polvillaan anteeksi syntejään. Viimeisellä tuomiolla sydänten salaisuudet paljastuvat ja totuus ihmisen pahuudesta tulee julki: maan päällä ihmiset salaavat sitä, että ovat sydämeltään kuin saatana, paholaisesta. Sinun kaltaisesi ihmiset ovat luultavasti etunenässä vaatimassa kristittyjen vainoa, ryöstöä ja jopa surmaamista, kun antikristus pääsee täyteen valtaan kieltäen pyhien uskon harjoittamisen julkisuudessa. Jos tässä on jotakin hyvää, niin se, että maan kuninkaat tuhoavat samalla uskonnollisen porton, joka on roomalais-katolisuuden varaan perustettu ekumeeninen uskontojen yhteys. Ilm 17:14ss.

Vanhan Testamentin pakanakansat uhrasivat lapsiaan epäjumalille ja panivat lapsensa kävelemään tulen lävitse. Israel lankesi heidän kanssaan samojen epäjumalien palvelemiseen. Tämä on sitä, kun Jumala syyttää Israelia heidän tavastaan uhrata lapsia eli tappaa heitä. Nämä jumalattomat israelilaiset eivät uhranneet lapsiaan JHVHille vaan epäjumalille kuten Molokille. Jumala kieltää sen synnin painavin sanoin moneen eri otteeseen.

3.Mooseksen kirja:

18:21 Älä anna lapsiasi poltettaviksi uhrina Molokille, ettet häpäisisi Jumalasi nimeä. Minä olen Herra.

20:2 "Sano israelilaisille: Jos joku, kuka tahansa israelilainen tai muukalainen, joka asuu Israelissa, antaa lapsiansa Molokille, hänet rangaistakoon kuolemalla; maan kansa kivittäköön hänet.

20:3 Ja minä käännän kasvoni sitä miestä vastaan ja hävitän hänet hänen kansastansa, koska hän on antanut Molokille lapsiansa saastuttaen minun pyhäkköni ja häväisten minun pyhän nimeni.

Jeremia:

32:35 Ja he ovat rakentaneet Baalille uhririkkulat, jotka ovat Ben-Hinnomin laaksossa, polttaakseen poikiensa ja tyttäriänsä uhrina Molokille, mitä minä en ole käskenyt ja mikä ei ole minun mieleeni tullut. Tällaisia kauhistuksia he tekivät ja saivat Juudan syntiä tekemään.

Ei ole ihme, että Jumala rankaisi Israelin kansan välityksellä näitä epäjumalille lapsiaan uhraavia kansoja. Miksi rangaistus koski myös vauvoja ja imettäviä äitejä: sitä en tiedä, mutta jotakin voin silti kertoa omana näkemyseni.

Pakanavaimot saivat Israelin miehet lankeamaan epäjumalten palvelemiseen. Tämä sanotaan monessa eri kohdassa Raamatua. 1Kun 11:1-4, 5Moos 7:4, Esra 9:1,11 Näillä kansoilla oli iljettävät ja kauhistuttavat tavat panna lapsensa kulkemaan tulen läpi ja uhrata heitä epäjumalille kuten Molokille, aivan kuten edellä luimme.

Toinen syy, miksi myös lapset ja imettävät vaimot tuli tappaa, lienee verikosto, mikä oli vallalla noihin aikoihin. Tappamalla jälkeläiset viholliskansoista, Israel varmisti oman säilymisensä ”evoluution taistelussa”: tämä näin piikkiä evolutionisteille. Jos lapsia tai vaimoja ei olisi surmattu, olisivat he kostaneet Israelille ja niin Jumalan kansa olisi kärsinyt tappion. Israelin tapa ei tässä kohden poikkea vihollisten tavoista. Kyse ei ollut siis pelkästään Jumalan kostosta näille kansoille vaan myös Israelin selviytymistaistelusta sen ajan maailmassa. Eikö sillä seikalla perustella myös toisen maailmansodan ja muiden sotien hirmutekoja siviilejä kohtaan? Kolmas perustelu on pahan voittaminen voimakeinoin ja siten enempien uhrien säästäminen. Jos vihollisen annettaisiin voittaa sota, jatkaisivat he uhraamista ja surmaisivat sitä ennen sodassa monin verroin enemmän ihmisiä kuin mitä tulee kuolleita kansan vihkimisessä kokonaan tuhon omaksi. Näin henkiä itse asiassa säästyy eikä tuhoudu lisää. Ne kansat eivät olleet mitään rauhaa rakastavia pasifisteja, joita vastaan Israel soti. Tämä seikka on kokonaan pimennossa ja unohtunut Raamatun Jumalan kieltäviltä ihmisiltä. He eivät myöskään tunnusta sitä, että esimerkiksi Iranin johto on valmis ydinsotaan Israelia vastaan: he haluavat pyyhkiä pois maan päältä Israelin juutalaisen kansan. Tämä ei sureta Jumalan kieltäjiä yhtään vaan he ovat suorastaan mielissään siitä, että Israelin heimojumalaa palvova kansa hävitetään viimeistä jäsentä myöten pois maan päältä. Jumala ei kuitenkaan salli sen tapahtuvan, minkä voimme lukea jo etukäteen Raamatusta. Sak 14 Sota on tuleva Israelia vastaan, mutta silloin ilmestyy Jeesus, tuo juutalainen profeetta ja opettaja, joka kuoli puolestamme ja nousi ylös Herrana sekä Kristuksena. Hän on Jumalan Poika, ketä vastaan todellinen taistelu henkivalloissa tapahtuu ja siinä ovat sielun vihollisen puolella kaikki kristinuskon ja juutalaisten Jumalan kieltäjät. Ilm 17:12-18, 19:11ss.

On myös muistettava se, että Jumala osallistui monta kertaa itse taisteluun Israelin puolesta. Jes 37:36, 2Moos 14:14 Kristitylle tämä on hengellinen vertaus ja esikuva siitä, miten Jumala sotii kristittyjen puolesta ja tuo voiton vihollista vastaan henkivalloissa, mitkä sitovat ihmisiä synteihin: haureuteen, aviorikoksiin, juoppouteen, huumeisiin, väkivaltaan, ilkeyteen, kiusaamiseen, heikkojen sortamiseen, riistoon, ahneuteen, rahanhimoon ja kaikenlaiseen pahaan menoon. Miksi Herra ei sitten joka kerta osallistunut itse taisteluun vaan pani Israelin sotimaan vihollisiaan vastaan? Tämä on esikuva kristityille ja kertoo siitä, ettei Jumala pakota ketään luopumaan synnistä. Meidän on palveltava Jumalaa vapaasta tahdosta ja suostuttava hänen työtovereikseen syntiä vastaan, mikä viettelee ja kiusaa uskovaisiakin lankeemuksiin. 1Kor 3:9ss., 1Piet 5:2 Voittoa ei ole mahdollista saada omalla voimalla vaan ainoastaan Jumalan avulla, Pyhän Hengen voimalla. 1Sam 17:45-47, Sak 4:6 Näin Jumala opettaa meitä hengellisiä lihallisen Israelin taistelujen ja Vanhan Testamentin kertomusten kautta. Jumalattomille tämä on hepreaa, mutta Herran kansa pelastuu vihollisen juonilta ja pahan vallasta, kun on uskollinen ja pysyy Kristuksessa. Ilm 17:14, 2:24-29, Joh 15:1-8

Myös meidän aikamme on tapana pommittaa vihollisia niin, että naiset ja lapset kuolevat yhtä lailla kuin sotilaatkin. Moni Raamatun Jumalaa vihaava ihminen on valmis hyväksymään ns. ”hyvien” tekemät hirmuteot esimerkiksi toisessa maailmansodassa. Liittoutuneiden pommituksia ei tuomita, mutta Saksan ja suomalaisten aiheuttamat tappiot liittoutuneille tuomitaan yleisesti muualla paitsi Suomessa. Suomalaiset unohtavat sinisilmäisesti sen, että kansamme taisteli natsien

puolella Neuvostoliittoa vastaan. Eikö se ollut muka paha asia? Sitten nämä natsien sotatovereiden jälkeläiset syyttävät Raamatun Jumalaa, kun tämä on kostanut pakanakansoille niiden pahuuden käyttämällä Israelia koston välikappaleena. Tämä on erittäin kaksinaismoralistista. Ainoastaan täyden rauhan kannalla olevilla pasifisteilla on jotakin moraalista oikeutta kyseenalaistaa Vanhan Testamentin ajan sodat, joihin Jumala suoraan osallistui vihkimällä tuhon omaksi Israelin vihollisia. Pahinta tässä Israelin ja Raamatun Jumalan vastaisuudessa on asioiden kääntäminen ylösalaisin. Jumalattomat pakanakansat uhrasivat lapsiaan epäjumalille, mutta siitä syytetään Israelia täysin ilman historiallisia tai raamatullisia perusteita. Israelin kansa ei uhraa ihmisiä vaan eläimiä JHVHlle eikä se ole koskaan ihmisiä uhrannutkaan.

Uskon, että Jumala käski tuhota viholliskansat ja hukutti maailman myös vedenpaisumuksella. Ketään vauvaa ei varmasti kuoleman jälkeen väärin kohdella tai tuomita syyttömästi ketään helvettiin. Jokaisen ihmisen on kuoltava joka tapauksessa ja sen jälkeen tulee tuomio. Jos Jumala ottaa jonkun hengen pois maan päältä ennen monia muita, on se hänen oikeutensa. Ihminen ei ole Jumalan herra ja elämän herra vaan Jumala on elämän antaja ja myös sen riistäjä. Hän on myös ainoa, joka voi pelastaa sielut ikuiselta kadotukselta ja on antanut siitä vakuudeksi Poikansa ristille sekä herättämällä hänet ylös kuolleista. Jos etsit oikeudenmukaista Jumalaa, niin mieti, mitä hänen pitäisi tehdä sinulle syntiesi vuoksi, kaiken sen pahan vuoksi, mitä jatkuvasti teet ja olet jo tehnyt? Ellei Jumalan rakkauden osoitus sinua kohtaan kelpaa, kun hän antoi Poikansa kuolla ristillä puolestasi, ettei sinua rangaistaisi ja saisit paremman ylösnousemuksen, niin se on sinun oma valintasi. Voit etsiä rauhassa ratkaisua syntiesi sovittamiseksi tai anteeksisaamiseksi tieteestä, evoluutiosta tai jostakin muusta jumalasta kuin kaiken olevaisen Luojusta, Raamatun ilmoittamasta Jumalasta. Yleensäkin ihmettelen sitä, mikä voi olla sellainen Jumala, joka ei ole kaiken olevaisen Luoja ja luotujen yläpuolella oleva Jumala? Todennäköisin ratkaisusi on se, että kiistät tehneesi sellaista syntiä, mistä olisi rangaistus paikallaan. Saat sen tehdä ihan vapaasti. Kuten olen sanonut, Jumala ei estä yhtäkään syntiä eikä pakota tunnustamaan syntiä. Syntinsä kieltäminen on syntiä sekkin.

Mennään sitten niihin sinun etsimiisi todistuksiin siitä, että JHVH on käskenyt uhrata ihmisiä itselleen.

A) Ensimmäinen Mooseksen Kirja 22: Jahven käsky uhrata Iisak, korvattiin sittemmin oinaalla.

Tätä ei tarvitse kiistää, koska kyse on koetuksesta, minkä Jumala antoi Aabrahamille. Aabraham uskoi Jumalaa ja totteli häntä. Hän uskoi Jumalan lupauksiin, että hän oli saava Iisakista itselleen jälkipolven, monta kansaa. Hän uskoi, että Jumala pitää lupauksensa, vaikka käski surmata Iisakin. Aabraham uskoi, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään ja oli siksi valmis noudattamaan Jumalan käskyä. Hebr 11:17ss. Oleellista tässä on se, ettei Jumala antanut Aabrahamin uhrata Iisakia vaan esti hänen aikeensa ja käski uhrata eläimen ihmisen sijasta. Tapahtuma on esikuva Kristuksen uhrista ihmiskunnan hyväksi. Sitäkään Jumala ei ”käskenyt” uhrata vaan ihmiset tappoivat Jeesuksen ihan omasta tahdostaan, murhanhimosta häntä kohtaan. Tämän murhan Jumala käänsi ihmiskunnan pelastukseksi. Sovituksen salaisuus paljastuu Kristuksessa, mutta sitä ei ilmeisesti ole mahdollista ilman uskoa ymmärtää. On olemassa nimikristittyjä, jotka uskovat Raamatun ilmoituksen pääkohdat, mutta eivät veripelastusoppia ja sovituksen sanaa. He eivät usko myöskään kaikkia Raamatun tapahtumia historiallisina totuuksina vaan pitävät niitä legendoina ihan niin kuin sinä ja vielä siinä merkityksessä legendoina, että ne ovat tarua eivätkä totta.

B) Edellä mainitsemani Toinen Mooseksen kirja 13:

Tuossa luvussa ei käsketä ”uhrata” yhtään ihmistä alttarilla eli tappamaan häntä uhrina Jumalalle. Esikoisen ”antaminen Herralle” tarkoitti hänen antamistaan Jumalan palveluksen työhön. Näet tämän tavan toteutuvan käytännössä profeetta Samuelin elämässä. 1Sam 1-2 Häntä ei tapettu, kun hänet ”annettiin Herralle” vaan hänet annettiin pappien huostaan ja hänestä kasvatettiin Jumalan kansan hengellinen palvelija.

C) Toinen Mooseksen kirja 22:29

”Älä viivyttelä antamasta antia vilja- ja mehusatosi runsaudesta. Esikoinen pojistasi anna minulle.”

Tässä on täsmälleen sama juttu kuin edellä. Lapsia ei uhrattu Jahvelle tappamalla heitä vaan antamalla heitä palveluksen työhön.

D) Neljäs Mooseksen kirja 31

Viholliskansojen tappaminen ei ole ”uhri” Jumalalle. Uhrin tarkoitus on tuoda sovitus ihmisen ja Jumalan välille. Viholliskansojen kohdalla ei ole kyse sovitusuhrista vaan ”koston”. Jumala on ”koston Jumala” sekä uuden että vanhan testamentin kirjoituksissa. Room 12:19ss., Psa 94:1ss, Ilm 20:9-15, 22:12 Tämä on unohtunut sielullisilta kristityiltä, jotka lässyttävät rakkaudesta, vaikka elävät itse himojensa orjina. Moni on saanut osan vääristä käsityksistään Jumalaa koskien juuri näiden tihutyön tekijöiden toimesta. Perkele on ovelin silloin, kun tekeytyy rakkaudelliseksi ja kiistää Jumalan ankaruuden luopioita kohtaan. Raamattu todistaa kuitenkin aukottomasti sen, että tuomio on ankara ja niin on Jumalakin. Room 11:23, Hebr 10:25-31

Viholliskansojen naisista tehtiin todellakin palvelijoita ja osa heistä päätyi ”sotilaiden” vaimoiksi. 5Moos 21:11ss. Raiskauksesta ei kuitenkaan puhuta mitään Raamatussa, joten en lähde väittämään sellaista, että he olisivat siihen syyllistyneet. Jos syyllistyivät, niin Jumala ei ole antanut käskyä ketään raiskata vaan kyse on silloin synnistä. Evoluution mukaanhan tämä on ”luonnonoikeus”, jos toisia raiskataan ja vihollisia eli kilpailijoita tapetaan, joten sinun meluamisesi tästä asiasta on vastoin omia uskomuksiasi. Ristiriidat eivät sinua silti estä tällaista ”moraalisearnaa” kirjoittamasta. Jospa se on sitä sinun evoluutiosi tulosta: muille evoluutio on teettänyt toisenlaisen moraalin, joten ketä syytät ja kenet panet tuomariksi ihmisten välille?

Jakeesta 4Moos 31:27 alkaen käsketään jakamaan saalis näin:

31:27 Ja pane saalis kahtia soturien, sotaan lähteneiden, ja kaiken muun kansan kesken.

31:28 Ja ota Herralle verona sotamiehiltä, sotaan lähteneiltä, yksi viidestäsadasta, ihmisiä, raavaita, aaseja ja lampaita.

...

31:36 Ja puolet siitä eli se osa, joka tuli sotaan lähteneille, oli:

...

31:40 ja ihmisiä kuusitoista tuhatta sekä niistä Herralle tuleva vero kolmekymmentä kaksi.

Eli: 16.000 naista jäi sotilaille heidän ”saaliikseen”. Mooseksen kirjassa kerrotaan toki, että näitä naisia otettiin myös vaimoiksi eikä kohtelu ollut aina paras mahdollinen. Jumala piti silti huolen myös hyljätystä tulleen pakanavaimon oikeuksista. 5Moos 21:11ss. Mutta se, mikä tuli Herralle, on 1/500 naisista eli 32 naista. Nämä otettiin pappien palvelijoiksi. Itse asiassa pappien ei ollut lupa yhtyä pakanoiden kanssa vaan ainoastaan israelilaisten naisten kanssa. On siis selvää, etteivät papit ottaneet heitä vaimoikseen tai raiskanneet heitä, vaikka sellaista epäilet. (3Moos 21:14 Vaimo omasta suvusta ei tarkoita tietystikään lähisukulaista. Alussa ihmisten oli pakko naida omia sisariaan, koska ei ollut muita vaihtoehtoja. Sama tilanne vallitsi myös evoluutioon uskovien kohdalla, joten turha on sinun minulle saarnata sukurutsasta. Ne säädökset annettiin ihmisille paljon ensimmäisten ihmisten jälkeen.)

Papit saivat palvelijoiksi tämän lisäksi 16.000 x 1/50 tavalliselle kansalle kuuluvista naisista eli 320 naista.

Mainittakoon, ettei jokaisesta kansasta ollut lupa ottaa vaimoja israelilaisille. Midianilaiset eivät kuuluneet kiellon piiriin, mutta esimerkiksi amalekilaiset kuuluivat. Siksi heidät piti vihkiä tuhon omaksi lapsia ja vaimoja myöten. Tässä on Raamatun mukaan kyse Jumalan kostosta sille kansalle, sen vuoksi, mitä se kansa teki Israelille asettumalla hänen tielleen, kun Israel tuli Egyptistä. 2Moos 17:8, 5Moos 25:17 Jumala on oikeudenmukainen koston Jumala, vanhurskas vihassaan, mutta Jumalan kieltäjät eivät häntä pelkää, mikä aiheutuu heille tuomioksi ja kostoksi heidän synneistään. Jumala tahtoo antaa heille anteeksi, mutta armo ei heille kelpaa: siksi he sotivat Jumalaa ja hänen kansaansa vastaan aivan niin kuin Raamatussa sanotaan. Ilm 13:5-8, 19:11ss., 20:8-9

Amalekilaisten kohtalo on kristitylle esikuvaa ja vertausta siitä, miten käy niiden, jotka yrittävät estää uskovaisia Jeesusta seuraamasta. Jumalan lasten viettelijöille syntiin ja jumalattomuuteen olisi paras kohtalo Jeesuksen sanojen mukaan se, että myllynkivi pantaisiin heidän kaulaansa ja upotettaisiin heidät meren syvyyksiin. Matt 18:6 Näin sanoo se vanhurskas ja totinen, joka on myös rakkaus. Raamatun antama kuvaus Jeesuksesta on aika lailla erilainen kuin liberaaliteologien pehmo-Jeesus, joka ei ketään tuomitse.

E) Tuomarien kirja 11. luku: Jeftan tyttären uhraaminen Jahvelle.

Jumala ei todellakaan käskenyt Jeftaa uhraamaan ketään ihmistä itselleen eikä se ollut edes Jeftan aikomus. Jefta tahtoi antaa jonkun ihmisen kiitoksena saamastaan voitosta palvelemaan JHVHa temppelissä. Tämä asia on selitetty seikkaperäisesti artikkelissani ”Uhrasiko Israel ihmisiä JHVHlle?”

F) Toinen Samuelin kirja 21:1ss.

Gibeonilaiset eivät olleet israelilaisia vaan olivat amorilaisten jätteitä, siis pakanoita. Israelilaiset olivat vannoneet heille valan Joosuan aikana, mikä velvoitti Israelia jättämään heidät henkiin. Joos 9:15 Saul oli rikkonut tämän valan ja yrittänyt surmata gibeonilaiset. Valan rikkominen on suuri synti Jumalan silmissä: se on sama kuin liiton rikkominen. Tästä syystä Jumalan rangaistus kohtasi kansaa ja hän antoi

nälänhädän maahan. Jumala ei kuitenkaan käskenyt lävistää ketään paaluun vaan se oli gibeonilaisten vaatimus. Kuvastaa Jumalan kieltäjien tapaa vääristää Raamatun perustason kertomusta, kun he väittävät, että Jumala käski tässä kohden ”uhrata” itselleen ihmisiä ”leppyäkseen vihasta”. Tappamista vaativat gibeonilaiset ja he lävistivät ne seitsemän miestä paaluihin, eivät isralilaiset. Jumala ei sellaista käskenyt, mutta salli tämän rangaistuksen kohdata Saulin sukua. Kuten huomaamme, on synti vakava asia ja sen seuraamukset ulottuvat jopa jälkipolviin saakka aivan Herran sanan mukaan. 2Moos 20:5 Herran sana on tässäkin kohden hyvä ja oikea.

Jumalan leppyminen maalle ei tarkoita sitä, että Herra olisi vaatinut uhria itselleen. 2Moos 21:14 Se tarkoittaa sitä, että oikeudenmukaisuuden vaatima kosto oli suoritettu eikä koko kansaa tarvinnut rangaista entisistä synneistä. Mitä kuoleman jälkeiseen tilaan tulee, niin ketään rangaistuista ei väärin kohdeltu. Mitä taas nälänhätään tulee, niin Jumala käyttää sitäkin keinona ihmisen kääntämiseksi hädässä Jumalan puoleen, jotta sielu pelastuisi. Sen sijaan, että hätää kärsivä kiroaisi Herraa, tulisi hänen pyytää syntejään anteeksi, jotta saisi pelastuksen. Moni on sitä pyytänytkin ja pelastunut. Jos joku lapsi kuolee nälänhätään, voimme uskoa hänet armollisen ja oikeudenmukaisen Jumalan haltuun. Herra antaa pienokaisille ikuisen elämän ruumiin ylösnousemuksen kautta, mutta mitä jumalaton evolutionisti voi näille kärsineille tarjota paratiisiin sijasta? Ei mitään. Pelkkää toivottomuutta vain.

G) Hesekiel 20:21ss.

Miten ihmeessä joku voi nähdä tässä Jumalan ”käskyn” uhrata lapsia epäjumalille? Jumala päinvastoin nuhtelee kansaa ankarasti siitä, että se on uhrannut lapsiaan kivijumalille isiensä tavoin, Molokille ym. hirvityksille! En yhtään ihmettele, miksi Jumalan kieltäjät pitävät JHVHa sadistina, kun lukevat Raamattua näin ”vinoon” puolueellisten silmälasien lävitse.

Hesekiel:

20:21 Mutta lapset niskoittelivat minua vastaan: he eivät vaeltaneet minun käskyjeni mukaan, eivät noudattaneet minun oikeuksiani, niin että olisivat ne pitäneet, - jotka ihmisen on pidettävä, että hän niistä eläisi - ja rikkoivat minun sapattini. Niin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän ylitsensä ja panna vihani heissä täytäntöön erämaassa.

20:22 Mutta minä pidätin käteni ja tein, minkä tein, oman nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi pakanain silmissä, joitten silmäin edessä minä olin vienyt heidät pois.

20:23 Kuitenkin minä kättä kohottaen vannoin heille erämaassa, että minä hajotan heidät pakanain sekaan ja sirotan heidät muihin maihin,

20:24 koska he eivät pitäneet minun käskyjäni, vaan ylenkatsoivat minun käskyni, rikkoivat minun sapattini ja heidän silmänsä pälyivät heidän isiensä kivijumalain perään.

20:25 Niinpä minäkin annoin heille käskyjä, jotka eivät olleet hyviä, ja oikeuksia, joista he eivät voineet elää,

20:26 ja annoin heidän saastua lahjoistansa, siitä, että polttivat uhrina kaiken, mikä avasi äidinkohdun, jotta saattaisin heidät kauhun valtaan ja he tulisivat tietämään, että minä olen Herra.

20:27 Sentähden puhu Israelin heimolle, ihmislapsi, ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Vielä niinkin ovat isänne minua herjanneet, että ovat

olleet uskottomat minua kohtaan.

20:28 Kun minä toin heidät maahan, jonka olin kättä kohottaen luvannut heille antaa, niin missä vain he näkivät korkean kukkulan tai tuuhean puun, siinä he uhrasivat teurasuhrinsa ja antoivat vihastuttavat uhrilahjansa, siinä panivat esiin suloisesti tuoksuvat uhrinsa ja siinä vuodattivat juomauhrinsa.

20:29 Niin minä sanoin heille: 'Mikä tämä uhrikukkula on, jolle te menette?' Ja niin sai sellainen nimen uhrikukkula aina tähän päivään asti.

20:30 Sentähden sano Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Ettekö te saastuta itseänne isienne tiellä? Ettekö kulje uskottomina heidän iljetystensä jäljessä?

20:31 Ettekö ole saastuttaneet itseänne kaikilla kivijumalillanne aina tähän päivään asti, kun tuotte lahjojanne ja panette lapsenne käymään tulen läpi? Ja minäkö antaisin teidän kysyä minulta neuvoa, te Israelin heimo? Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, en anna minä teidän kysyä minulta neuvoa.

Jahve kielsi Israelia ankarasti uhraamasta lapsiaan epäjumalille kuten Molokille ja rakentamasta uhrikukkuloita sekä alttareita Baalille. Jer 32:35, 3Moos 18:21 Mitä sanovat tähän Jumalan kieltäjät ja pilkkaajat? He väittävät vasten Raamatun selvää sanaa, että Herra on käskenyt israelilaisia uhrata lapsia epäjumalille! Kun ihmisen mieli on kieroutunut, niin silloin voidaan näinkin selvää Jumalan sanaa vääntää vinoon omien väitteiden tueksi.

Tässä olivat Jumalan kieltäjien vahvimmat argumentit väitteille, joiden mukaan Raamatun Jumala on ”käskenyt” tappaa lapsia ja muita ihmisiä ”uhrina” Jumalalle. Kaikki vastaväitteet osoittautuivat vääriksi, niin kuin odottaa sopikin.

Jumalattomien yksi yleinen keino pilkata Jumalaa ja väittää häntä väärämieliseksi tuomariksi on syyttää Jumalaa sadistiksi, joka kiduttaa jumalattomia helvetissä iankaikkisesti. Miten he voivat olla niin typeriä, että luulevat Jumalan olevan helvetissä, mikä on kadotuksen paikka? Helvetissä ei ole Jumalaa ja siksi se paikka onkin helvetti. Jos jumalaton tietäisi, miten kauhea olotila on silloin, kun Jumalasta ei ole mitään tietoa – on vain tuska oman syntisyyden ja sovittamattomien eli anteeksisaamattomien syntien vuoksi – niin hän ei pilkkaisi Jumalaa ja vainoaisi kristittyjä.

Kristittyjen osakseen saama pilkka ja vainot ovat osaltaan osoituksena Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, kun sen aika koittaa. Ne torjutaan tyyneästi pois, jotka välittävät pelastuksen sanomaa, ilosanomaa iankaikkisesta elämästä. Pahasta tehdään hyvä ja väärästä oikea. Sellainen on jumalattomien mieli ja sen mukaan heille myös heidän pahuutensa maksetaan.

Mitä hyötyä on puhua rakkaudesta sellaisille, joille rakkaus on pelkkää tarua ja irstautta, haureuden harjoittamista sekä syntien rakastamista? Raamatun profeetat eivät leperrelleet rakkaudesta jumalattomille eivätkä siihen apostolitkaan syylistyneet. Sen sijaan he julistivat ankaraa tuomiota niille, jotka helvettiin olivat matkalla. Jumalattomien joukosta ilosanoman, eli kertomuksen Jumalan rakkaudesta Jeesuksen uhrin ja kuolleiden ylösnousemisen sekä syntien anteeksisaamisen kautta, ottivat vastaan vain harvat ja valitut, ne, jotka uskoivat. Apt 13:14-52 Muut tuomitaan kadotukseen eikä siitä totuudesta pidä kenenkään tinkiä ja tuudittaa jumalattomia väärään rauhaan. Mitä kovemmin vastustavat evankeliumia ja vainoavat pyhiä, sitä nopeammin Herra takaisin saapuu.

Jumalattomien väärä todistus koskee myös sitä, kun he väittävät meidän ”toivovan” jumalattomien tuomiota kadotukseen. Me emme sitä toivo, mutta minä en sitä ainakaan surkuttele, että näin käy. Jumalattomien tuomio on hänen hurskauttensa kunnia ja ilonaihe pyhille apostoleille sekä profeetoille, joiden verta nämä jumalattomat ja heidän lapsensa ovat vuodattaneet. Ilm 19:20, Psa 149:6-9 Jos eivät ole fyysistä väkivaltaa tehneet, niin sitten henkistä kiusaamista ja pahoinpitelyä. Ei tarvitse muuta kuin katsoa kouluun, missä kristittyjä lapsia kiusataan pienestä pitäen, koska he ovat uskovaisia. Jumalattomat ja vanhurskaat erottuvat toisistaan jo nuoruudesta asti. Lihan mukaan syntynyt eli perkeleestä oleva jumalaton on aina vainonnut Hengestä syntynyttä Jumalan lasta. Jumalan tuomio osoittautuu tämänkin vainon vuoksi oikeudenmukaiseksi. En sano, että kristitty ansaitsee tulla pelastetuksi, mutta armo onkin ylitse oikeudenmukaisuuden vaatimuksen. Me tunnustamme avoimesti, että helvetti olisi meille oikea paikka oikeudenmukaisen tuomion perusteella. Kiitämme Jumalaa kuitenkin siitä, että hänen rakkautensa ylittää oikeudenmukaisuuden vaatimuksen vanhurskaasta tuomiosta. Olemme saaneet uskon kautta pääsyn sisälle tähän armoon emmekä siitä koskaan luovu, jos vain rakastamme Herraa, niin kuin Raamatussa opetetaan. Uskovaisen päätettävissä on myös se, pitääkö hän kiinni Jumalan sanasta vai uskooko juutalaisiin tai pakanoiden taruihin. Tiit 1:5ss., 1Tim 6.20-21

Totuus on se, ettei ihminen voi omin avuin voittaa kuolemaa ja nousta ylös kuolleista iankaikkiseen elämään. Ihminen ei voi antaa itselleen syntejä anteeksi eikä myöskään toiselle, niin että ne ovat anteeksiannetut myös Jumalan silmissä. Iankaikkinen elämä on saatavilla vain siten, että uskoo Jumalaan ja hänen Poikansa tuomaan sovituksen sekä kuolleista ylösnousemiseen. 1Kor 15 Jos joku ei ole Raamatun Jumalasta mitään kuullut, niin hänet tuomitaan oikeudenmukaisesti omantunnon ja sisäisen oikeudentajun mukaan, mitä hän on eläessään tehnyt ja miten hän on suhtautunut Jumalan yleiseen todistukseen itsestään luomakunnan, unien, omantunnon, sisäisen oikeudentajun, häpeän kyvyn ja sisäisen pelon kautta, mitä ihminen tuntee lähtiessään synnin teille.

Jokaisen muistaa nuoruudestaan sen, miten sydän takoi kuin moukari ensimmäisten syntireissujen aikana. Nyt se ei enää tao eikä omatunto syytä, koska jumalaton on paatunut eivätkä hänen puolustus- ja hälytyskeinonsa syntiä vastaan toimi kunnolla. Siitä voitte olla kuitenkin varmoja, että Jumala tietää jokaisen synnin ja pahan ajatuksen, mikä ihmisestä lähtee ja tuomitsee hänet oikeudenmukaisesti, ellei armo ja rakkaus totuuteen kelpaa. Valinta on sinun.

Olen piirtänyt eteesi elämän ja kuoleman: kumman valitset? Valehtelijoiden ja pelkureiden osa on siinä järvessä, mikä tulta ja tulikiveä palaa, mutta vanhurskaiden osa on taivaassa Jeesuksen luona, sillä he saivat rakkauden, rohkeuden, raittiuden ja voiman Hengen kautta, mikä annettiin syntien anteeksisaamisen hetkellä heidän sisimpäänsä. Tahdotko sinäkin saada syntisi anteeksi ja muuttua mieleltäsi uskovaiseksi ihmiseksi, niin että pääset taivaaseen kaikkien puhdistettujen pyhien luokse?

Petteri Haipola 16.06.2006